

Vull per demà · Brams

Do Fa Pels ports del Ribagorça al cor de la Noguera
Do Sol paro el meu cotxe i resto badant,
Do Fa les alzines que s'allunyen al capvespre
Do Sol de la terra surt quelcom sobrenatural.
lam Fa Lluny les mentides i els errors,
lam Fa lluny la injustícia i la por.

Do lam Fa Sol Do És l'amor qui m'empeny a estimar la justícia
lam Fa Sol Do que aquesta terra m'està demanant.

Per l'Eix del Llobregat pujant a Berga,
se'm fa evident dels homes el progrés,
els boscos i els rius que abans eren nets
paisatge fet a clapes que ens han cremat.
Potser sí, sortim endavant.
Tots gaudim d'oportunitats.
Però mentre l'home no entengui la raó
d'estimar, l'indret on viu, al seu voltant jo

Do lam Fa Sol Seguiré lluitant enmig la fredor
Do lam Fa Sol com una flor que neix amb el desgel
Do lam Fa Sol embriac d'amor llenço el puny al vent
Do lam Fa Sol jo vull per demà la meva terra lliure!

Si heu pujat als cims pels volts de maig
i heu vist la bellesa que s'ofereix,
si heu sentit remoure els vostres endins
amb el vent que us retorna el vostre esperit,
jo també he somiat aquesta nit
tota la terra estès així,

homes com flors naixent arreu
sacsejats pel vent de llibertat
que els fa més dignes i he pensat que...

seguiré...

